

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

11. Dies Martii. Nemo nisi suo vitio, miser est. Senec. ep. 70.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

omnium finem, ac bonorum principium præfagiunt. Dic, age, si molectissimo diu clausis carcere, malè materiatum parietem rimas agere, minarique ruinam observares; an non gauderes fugæ, libertati que tuæ aditum aperiri? Annis sensim, malisque, ac denique morbis fatiscit corporis moles: gaude, brevi consequeris gloriosas corporis dotes: libertas animi proxima est: dum enim animam agis, carcer tuas rimas agit: mox animus è suis vinculis evolabit in Patriam. Aperitur tibi aditus, quo penetres cælorum adyta. Quid malè ob malam suspiras valetudinem? E morbo convalescere nil aliud est quàm reparatis ruinis firmiore claudi carcere, novisque constringi compedibus. Est ab ipsa, quàm propè manu contingebas, metâ, revocari ad carcerem. Est hostem duro conflictu prostratum surgere, reparatisque viribus certamen instaurare. Unum interim te moneo, ante morbum de vita dispone, & vitanda propone. Nam ut plurimum infirmorum infirma sunt proposita. Suffragatur mihi Poeta.

*Damon languebat, monachus tunc esse volebat,
Ast ubi convaluit, mansit ut ante fuit.*

II. DIES MARTII.

Nemo nisi suo vitio, miser est. *Senec. ep. 70.*

Neculla I.
alia miseria.

Sub titulo Miseriæ comprehenduntur mala omnia simul conglobata. Quapropter rationibus adferendis expugnemus Miseriam simul.

mul, & semel ostendendo, nihil ex omnibus hactenus recensitis esse Malum. Quid impetis tuis querelis Misericordiam, cum nemo sit miser, nisi quia vult esse? Si enim nemo sit miser nisi suo vitio, neque quoque est miser nisi suo arbitrio. Sed ne miseras, quæ te comprehendunt, ut miseras, hoc est, ut malum malè apprehendas, ad eum animum attollas, cujus unius est miseras vel tollere, vel mittere. Illa quæ pateris mala is immisit qui solus est Bonus, Deus. Nunc sciscitor: Deus illa tibi mala immisit, vel iratus, vel propitius: si propitius, quid inique fers Deum tibi propitiū? Cur refragaris Deo, tibi suffraganti? Cur & calculo tuo non approbas, quæ Deus tibi immittit ut te probet: quia facit, ut te vel reddat, vel conservet probum? Si iratus, ut eum tibi facias propitium, debes illi credere, & æquo animo ferre, quidquid tibi infert mali, ne alias fias malus. Homines irati, si quis resistat, magis irascuntur, si nemo contradicat, placantur. Sic Deus placabitur, & ipse illi placebis, si non modo accipias cum silentio, sed cum gaudio, non modo cum patientiâ, sed cum gratiâ.

II. Vin^o certam inter omnia, quæ te undique circumsepiunt, & involvunt mala, pacis, & quietis obtinendæ regulam? Non velis tuo arbitrio regi, tuo consilio duci. Ad altiora es conditus, quam ad ea quo tua te ducit voluntas. Nec enim procreatus es ad tuam gloriam, non ad tuam voluntatem, non ad tuam voluptatem, non ad tuam solum salutem, non ad tuam opulentiam; imò nec ad fruendum solum Deo in cælis. Ad majora te erige, excelsiora suspice: nobilius aliquod est tuus finis. In utero matris conceptus, Dei manu procreatus, in mundo denique es natus;

us ; ad gloriam Dei , propter quam Deus omnia & voluit , & fecit . O magnum finem cuius magnitudinis nullus est finis ! Hunc potes consequi , dum Deus te sinit mala perpeti . Non tuus es , sed Dei , non ergo quæras quæ tua sunt , sed quæ Dei . In altera vitâ id solum erit ignis expiatorii alimentum , quod in hac vita fuit propriæ voluntatis instrumentum .

III. Omnes hujus vitæ miseriæ consistunt in voluntate , quia illa non est conformis Divinæ . Affliguntur homines , aut quia non habent , quod vellent . Hinc jam convinco , qui non habet ex se velle , & nolle , in omni miseria carebit molestia , in omni bello fruetur pace , inter pericula erit securus , inter ærumnas felix . Cui unum est cum Deo nolle , & velle , gaudebit semper , dolebit nunquam , quia semper habebit , quod vult habere . Semper enim quod Deus fieri cupit , aut sinit . Quid est magis conforme rationi , an ut te submittas voluntati Divinæ , ei te conformando , an ut Deus conformet Voluntarem suam tuæ , ei serviendo ? Quid , an fortè præsumis de te , quod aut meliora quam Deus cupias , aut salubriora scias ? Reminiscere quoties etiam noxia placuerunt tibi : quoties tibi arrisere tua damna , quoties sapuerunt in pharmaca , quæ tamen erant toxica . Contra , quot Deus tibi exhibuit argumenta bonæ erga te voluntatis . An non bona fuit voluntas , quod propter te factus sit homo ? An non bona quod factus sit tibi sub speciebus panis in cibum : & moriens in lyrum ? Eadem voluntas est quæ cupit hæc mala te pati , quæ cupit pro te mori . Si bonum tibi fuit , ut vellet Deus ignominiam , dolores , injurias pati , ne tu patereris , necesse est credas , cum aliqua tibi mala immittit , & pati

Martius.

Tessera.

189

permittit, id tibi immodice ad salutem convenire, ea mala esse ad tuum bonum. Dum ergo pateris, ideo patere, quia Deus te vult pati, & quia meritus es pati. Ut igitur tibi consulas, consulo, ut Poëtæ & audias, & sequaris consilium.

Quam pateris dignè pœnam, patiare benignè.

12. DIES MARTII.

Illis quibus est gravis timor mortis non est grave mori, sed grave est vivere sub metu mortis. *S. Ambr. de bono mortis c. 8.*

Nec mors. I.

Claudat Malorum agmen, quæ, quia censetur terribilium omnium terribilissimum, timetur ut malorum pessimum.

Mors si mors foret malum, nulli non esset timendum, sed, ut docet tessera nostra, non est timenda, nisi illi, qui vivit sub metu mortis. Cui non est in voto potiri cælo, in eoque frui summo Bono? Quomodo mors est mala, sine qua non potes possidere summum, quod optas, bonum? Mors tibi erit in desiderio, si vita fuerit eximia à gravi flagitio. Illi soli timenda est mors, cui in vita fuit familiaris noxa mortalis. Quæ insania hæc? Illud metuis quod non potes fugere, nedum effugere, Mortem; & quod fugere potes, imo debes, non metuis, culpam mortalem. Mortem animæ, quo nihil potest esse pejus, utpote summum malum, quia causa omni mali, cum possit vitari, hominis non timent; mortem corporis, cum non
lit